

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 6 oktober 1999 *

I mål T-110/97,

Kneissl Dachstein Sportartikel AG, bolag bildat enligt österrikisk rätt, Molln (Österrike), företrätt av advokaten Georg Diwok, Wien,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av Paul F. Nemitz och Frank Paul, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

med stöd av

Republiken Österrike, företrädd av Christine Stix-Hackl, i egenskap av ombud, och biträdd av advokaten Michael Krassnigg, Wien, delgivningsadress: Österrikes ambassad, 3, rue des Bains, Luxemburg,

och

HTM Sport- und Freizeitgeräte AG, bolag bildat enligt österrikisk rätt, Schwechat (Österrike), företrädd av advokaten Wolfgang Knapp, Bryssel och Frankfurt am Main, och advokaten Till Müller-Ibold, Frankfurt am Main, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt & Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 97/81/EG av den 30 juli 1996 om den österrikiska statens stöd till firma Head Tyrolia Mares i form av kapitaltillskott (EGT L 25, s. 26),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden A. Potocki samt domarna K. Lenaerts, C.W. Bellamy, J. Azizi och A.W.H. Meij,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 24 mars 1999,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 92.3 i EG-fördraget (nu artikel 87 EG i ändrad lydelse) stadgas:

”Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses

...

c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset....”

- 2 För tillämpningen av denna bestämmelse har kommissionen definierat gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (94/C 368/05) (EGT C 368, 1994, s. 12, nedan kallade riktlinjerna).

Bakgrund till tvisten

- 3 Det österrikiska bolaget Head Tyrolia Mares (nedan kallat HTM) omfattar olika företag som tillverkar och säljer sportartiklar för vintersport, tennis, dykning och golf. År 1994 hade HTM en omsättning på omkring 5,2 miljarder ATS, det vill säga +/- 390 miljoner ECU (nedan angett som MECU) varav 45 procent i Västeuropa. I juni 1995 sysselsatte företagsgruppen omkring 2 700 personer. HTM:s produktionsenheter är belägna i USA och Europa (Tyskland, Österrike, Italien, Republiken Tjeckien och Estland). De österrikiska anläggningarna återfinns i Kennelbach (536 anställda), Hörbranz (279 anställda), Schwéchat (395 anställda) och Neusiedl (80 anställda).
- 4 Det statliga holdingbolaget Austria Tabakwerke (nedan kallat AT) förvärvade år 1993 en majoritetsandel i HTM till ett pris av 20 miljoner USD (+/- 16 MECU). Genast tillsköt AT nytt kapital till ett belopp av 100 miljoner USD (+/- 80 MECU). Samma år erhöll HTM ett oprivilegierat delägarlån från AT som ersättning för eget kapital till ett belopp av 85,25 miljoner DM (+/- 45 MECU).
- 5 Trots de redovisade rationaliserings-, diversifierings- och nyinvesteringsprogrammen drabbades HTM-koncernen åren 1993 och 1994 av stora förluster, främst på grund av den starka nedgången på den internationella skidmarknaden sedan

slutet av åttiotalet och de mycket dåliga resultaten på vissa områden såsom sportkläder och golfutrustning. Höga finansiella kostnader och en rad omstruktureringsposter och extraordinära poster försvagade den finansiella styrkan ytterligare.

- 6 Handelsbank SBC Warburg (nedan kallad Warburg), som av AT i januari 1995 ombads att utarbeta en saneringsplan för HTM, fick i mars 1995 i uppdrag att utarbeta en privatiseringsplan för HTM och inledde i maj 1995 ett förfarande för urval av potentiella köpare.

- 7 För att undvika att HTM skulle förklaras insolvent, tvingades AT i april 1995 att tillföra företagsgruppen ytterligare 400 miljoner ATS (+/- 30 MECU) och omvandla lånet om +/- 45 MECU från år 1993 till nytt eget kapital.

- 8 I juli 1995 utarbetades en omstruktureringsplan för HTM som skulle återställa HTM:s lönsamhet för år 1997. För att finansiera denna plan och avstyra ett nytt insolvensförfarande godkände det österrikiska finansministeriet i augusti 1995 AT:s beslut att genomföra ytterligare en kapitalökning på 1,5 miljarder ATS (+/- 112 MECU) i HTM, vilket skulle ske i omgångar under åren 1995—1997.

- 9 Den 8 augusti 1995 delgav de österrikiska myndigheterna kommissionen AT:s avsikter. Den 1 september 1995 tillställde kommissionen den österrikiska regeringen en begäran om information, vilken besvarades den 21 september 1995.

- 10 Den 30 september 1995 erhöll HTM ett belopp om 373 miljoner ATS (+/- 28 MECU) från AT. På grund av att situationen för HTM försämrats gav man under september månad år 1995 upp alternativet med omstrukturering i egen regi till förmån för omedelbar försäljning. AT:s styrelse beslöt på inrådan av Warburg att godkänna det preliminära anbudet från en grupp internationella investerare under ledning av Johan Eliasch (nedan kallad Eliasch-gruppen) och att inleda förhandlingar om en omedelbar privatisering av hela HTM-koncernen.
- 11 I köpeavtalet med Eliasch-gruppen föreskrevs en köpeskilling om 10 miljoner ATS (+/- 0,7 MECU) och ett kapitaltillskott till ett belopp av 1,19 miljarder ATS (+/- 88 MECU) till HTM från AT, fördelat på flera delbetalningar. Eliasch-gruppen förband sig att tillföra HTM ytterligare 300 miljoner ATS (+/- 22 MECU), varav 25 miljoner ATS (+/- 2 MECU) så snart kommissionen godkänt AT:s åtgärder.
- 12 Därutöver skall AT erhålla 15 procent av den realisationsvinst som Eliasch-gruppen uppnår vid försäljning av HTM, helt eller delvis, till en tredje part genom försäljning av andelar eller offentligt försäljningsanbud. Slutligen var Eliasch-gruppen skyldig att fortsätta HTM:s verksamhet i Österrike i ytterligare minst tre år och bibehålla 50 procent av den dåvarande personalen vid anläggningen i Schwechat samt 80 procent av personalen vid anläggningarna i Hörbranz och Kennelbach.
- 13 Genom en skrivelse av den 10 oktober 1995 anmodade Kneissl Dachstein Sportartikel AG (nedan kallat Kneissl Dachstein), bolag bildat enligt österrikisk rätt som tillverkar vintersportartiklar (skidor, bindningar och skidpjäxor), kommissionen att inleda en undersökning av det ekonomiska stöd som AT lämnat till HTM.
- 14 Under den sista veckan i november 1995 informerades kommissionen om att bankerna gått med på att efter ägarbytet medverka till HTM:s omstrukturering,

dels genom att avstå från sina fordringar upp till ett belopp av 630 miljoner ATS (+/- 47 MECU), dels genom att bevilja en omläggning av lånen.

- 15 Genom ett beslut av den 20 december 1995, ändrat den 13 mars 1996, inledde kommissionen med stöd av artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88 EG) ett förfarande för att undersöka huruvida AT:s kapitaltillskott på 400 miljoner ATS (+/- 30 MECU) i april 1995 (se ovan punkt 7) och 1,19 miljarder ATS (+/- 88 MECU) (se ovan punkt 11), som redan skett eller skulle ske enligt köpeavtalet med Eliasch-gruppen, var förenligt som omstruktureringsstöd till HTM.
- 16 Kommissionen ansåg för övrigt att totalbeloppet om 1,273 miljarder ATS (+/- 95 MECU), varav 773 miljoner (+/- 58 MECU) (se ovan punkterna 7 och 10) redan hade betalats till HTM, efter omläggningen till återbetalningspliktigt lån till marknadsränta kunde godkännas som undsättningsstöd.
- 17 Kommissionen kungjorde för detta ändamål ett meddelande enligt artikel 93.2 i fördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om stöd som den österrikiska regeringen har beviljat HTM i form av tillfört kapital (EGT C 124, 1996, s. 5).
- 18 I början av februari 1996 underrättades kommissionen om att transaktionen, enligt avtalet om köp av bolagsandelar, hade genomförts genom att AT:s aktieinnehav i HTM överlätits på Eliasch-gruppen.

- 19 Kneissl Dachstein gav in sina yttranden i undersökningsförfarandet genom en inlägga av den 30 april 1996.
- 20 Genom beslut 97/81/EG av den 30 juli 1996 om den österrikiska statens stöd till HTM i form av kapitaltillskott (EGT L 25, 1997, s. 26, nedan kallat beslutet) fann kommissionen att kapitaltillskotten på 400 miljoner ATS (+/- 30 MECU) (se ovan punkt 7) och på 1,19 miljarder ATS (+/- 88 MECU) (se ovan punkt 11), det vill säga 118 MECU, utgjorde ett statligt stöd men att detta på vissa villkor kunde anses förenligt med den gemensamma marknaden som ett stöd för omstrukturering.
- 21 Kommissionen konstaterade i beslutet att marknaden för utförsåkningsskidor är mättad och lider av en avsevärd överkapacitet samt att tendensen går i riktning mot ett färre antal stora tillverkare. Enligt kommissionen utvecklas marknaderna för skidbindningar och skidpjäxor parallellt.
- 22 Enligt beslutet innebär omstruktureringsplanen i produktionshänseende en återgång till HTM:s grundläggande verksamheter (tennis, skidor, skidbindningar, skidpjäxor och dykarutrustning) som på kort sikt i huvudsak bör koncentrera sig på märket Head, på marknadsföring, innovativa och högteknologiska produkter och på USA-marknaden. När omstruktureringen har avslutats är målsättningen att på lång sikt utvidga affärsverksamheten till nya produkter (genom förvärv av licenser) och nya geografiska marknader. Omstruktureringens mål är att under år 1996 nå brytpunkten på det operativa området, att åter nå lönsamhet år 1997 och slutligen att bolaget börsnoteras år 1998 eller 1999.

23 Omstruktureringsplanen lägger tonvikten på följande punkter:

- Anpassning av produktionskapaciteten inom affärsområdena vintersport (skidor, skidbindningar och skidpjäxor) och tennisracketar till den minskade efterfrågan. Detta innebär att arbetsintensiv tillverkning läggs ut på entreprenad och flyttas till Östeuropa för att sänka produktionskostnaderna.

- Successiv avveckling av olönsamma produktserier och minskning av lagerbestånd.

- Rationalisering och sänkning av de fasta kostnaderna för marknadsföring och administration, inklusive fusionering av koncernbolag.

- Utveckling och införande av ett logistiksystem för centraliserad styrning av lagerhållning, lagerbestånd och leveranser samt modernisering av interna ledningssystem och tillverkningsrutiner.

24 I omstruktureringsplanen föreskrivs särskilt att årskapaciteten skall minskas med 39 procent för skidor, 59 procent för skidbindningar, 9 procent för skidpjäxor och 38 procent för tennisracketar. Personalminskningar skall ske på dessa olika verksamhetsområden.

- 25 Kostnaderna för omstruktureringsåtgärderna åren 1995—1997 beräknas till 159 miljoner USD (+/- 127 MECU). Största delen av kostnaderna förädlades av att försäljningen av golfutrustning upphör, att affärsområde sportkläder läggs ned och att verksamhetsställena i Kennelbach, Schwechat och Hörbranz omstruktureras och får minskad tillverkningskapacitet. Däri ingår även avgångsvederlag till uppsagd personal.
- 26 I rekaptaliseringsplanen, som utgör en del av omstruktureringsplanen, förutses förutom kapitaltillskotten från AT och bankernas fordrings- och ränteeftergifter, till ett belopp av 630 miljoner ATS (+/- 47 MECU) (se ovan punkt 14), de två kapitaltillskotten från Eliasch-gruppen med +/- 2 MECU respektive +/- 20 MECU (se ovan punkt 11) till och med år 1998 samt en internationell offentlig aktieemission med en förväntad intäkt på 60 miljoner USD (+/- 48 MECU). Eftersom HTM:s kalkylmässiga andel av eget kapital år 1998 (7 procent) anses alltför liten för att företaget med framgång skall kunna tävla med sina internationella konkurrenter, anses tillskottet från Eliasch-gruppen och börsintroduktionen vara av avgörande betydelse för HTM:s ekonomiska struktur, då företagets skuldbörda därigenom minskas ytterligare.
- 27 I artikel 1 i beslutet föreskrivs att AT:s överföringar till HTM i form av kapitaltillskott på 1,59 miljarder ATS (+/- 118 MECU) (se ovan punkt 20) utgör ett sådant statligt stöd som avses i artikel 92.1 i fördraget. Detta stöd anses förenligt med den gemensamma marknaden enligt föreskrifterna i artikel 92.3 c, då det främjar utvecklingen av vissa näringsverksamheter utan att ändra förutsättningarna för handeln på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset.
- 28 Betalning av detta belopp om 1,59 miljarder ATS, vari ingår beloppet 1,273 miljarder ATS (+/- 95 MECU) som tidigare godkänts av kommissionen som undsättningsstöd (se ovan punkt 16), har fördelats på följande sätt:

400 miljoner ATS (+/- 30 MECU) i april 1995 (se ovan punkt 7) och 373 miljoner ATS (+/- 28 MECU) den 30 september 1995 (se ovan punkt 10). Dessutom planeras betalning av ett belopp om 27 miljoner ATS (+/- 2 MECU) samt utbetalning av resterande del fördelat på perioden mellan den 31 december 1995 och den 31 mars 1998.

29 I artikel 2 i beslutet anges att den österrikiska regeringen skall se till att följande villkor uppfylls för att säkerställa stödets förenlighet med gemensamma marknaden:

- Omstruktureringsplanen skall genomföras i den form som redovisats för kommissionen. Vid slutet av augusti och februari månader i varje år till och med år 1999 skall HTM framlägga en rapport om de vid omstruktureringen uppnådda delmålen, där företagets ekonomiska utveckling och finansiella resultat och dessas överensstämmelse med omstruktureringsplanen redovisas. Vidare åligger det företaget att framlägga årsredovisningarna för koncernföretagen för åren 1995—1999 senast vid utgången av juni månad av varje år som följer på ifrågavarande räkenskapsår.

- Den kapacitetsminskning som förutses i omstruktureringsplanen skall oåterkalleligen genomföras.

- Senast en månad efter dagen för beslutet skall Eliasch-gruppen verkställa kapitaltillskottet på 25 miljoner ATS (+/- 2 MECU) (se ovan punkt 11) till HTM.

- Eliasch-gruppens kapitalöverföring på 275 miljoner ATS (+/- 20 MECU) (se ovan punkt 11) skall verkställas senast den 31 december 1998.

- Ytterligare ett tillskott av eget kapital på minst 600 miljoner ATS (+/- 48 MECU) (se ovan punkt 26) skall verkställas medelst en öppen internationell nyemission eller med hjälp av medel med samma verkan senast vid 1999 års utgång.

- Tidigare uppkomna förluster på 1,59 miljarder ATS (+/- 118 MECU) får inte användas till att sänka den skattepliktiga vinsten.

30 I artikel 3 föreskrivs slutligen att beslutet riktar sig till Republiken Österrike.

31 Beslutet delgavs den österrikiska regeringen den 21 augusti 1996 och kungjordes den 28 januari 1997.

Förfarandet vid förstainstansrätten

32 Genom ansökan som ankom till förstainstansrätten den 14 april 1997 väckte Kneissl Dachstein talan om ogiltigförklaring av beslutet.

- 33 Genom två beslut av den 26 november 1997 gavs Republiken Österrike och HTM tillåtelse att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.
- 34 Efter referentens rapport beslöt förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet utan föregående bevisupptagning. Förstainstansrätten uppmanade likväl parterna att skriftligen svara på vissa frågor.
- 35 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentligt sammanträde den 24 mars 1999.

Parternas yrkanden

- 36 Kneissl Dachstein har yrkat att domstolen skall

- ogiltigförklara beslutet eller, alternativt,
- upphäva beslutet med omedelbar verkan,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta intervenienterna att stå sina egna kostnader i målet.

37 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

38 Republiken Österrike har yrkat att domstolen skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

39 HTM har yrkat att domstolen skall

— avvisa talan eller

— ogilla talan såsom uppenbart ogrundad,

— förplikta sökanden att ersätta HTM:s rättegångskostnader.

Upptagande till sakprövning

- 40 Kommissionen har, med stöd i sak av Republiken Österrike och HTM, ifrågasatt huruvida talan kan tas upp till prövning i sak, eftersom den förefaller ha väckts för sent. Talan väcktes den 14 april 1997 medan beslutet antogs den 30 juli 1996. Eftersom beslutet varken offentliggjordes eller delgavs sökanden formellt, skall fristen för talans väckande i förhållande till den berörda parten anses börja löpa från den tidpunkt då denne fick kännedom om beslutet. Beslutet uppmärksammades i pressen när det antogs, och sökanden borde då inom en rimlig frist ha begärt av kommissionen att få ta del av det. Eftersom sökanden inte gav in en sådan begäran förrän den 18 september 1996 kan denna rimliga frist anses ha löpt ut.
- 41 Det följer av ordalydelsen i femte stycket i artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 30 EG i ändrad lydelse) att tidpunkten då sökanden fick kännedom om rättsakten som kriterium för när fristen för talans väckande skall börja löpa är subsidiär i förhållande till offentliggörandet eller delgivningen av rättsakten (dom av den 10 mars 1998 i mål C-122/95, Tyskland mot rådet, REG 1998, s. I-973, punkt 35).
- 42 Förstainstansrätten konstaterar vidare att kommissionen har åtagit sig att i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, L-serien, offentliggöra den fullständiga texten till beslut om villkorade tillstånd till statligt stöd som, såsom är fallet här, antagits efter ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget (se *Europeiska gemenskapernas konkurrensrätt*, volym II A, "Regler tillämpliga på statligt stöd", 1995, s. 43, punkt 53, och s. 55, punkt 90 d).
- 43 Beslutet offentliggjordes i EGT L 25 av den 28 januari 1997, och det är således vid det sistnämnda datumet som tidsfristen börjar löpa i förhållande till sökanden.

44 Argumentationen mot talans upptagande till sakprövning underkänns därför.

Prövning i sak

Räckvidden av förstainstansrättens legalitetskontroll beträffande det omtvistade omstruktureringsstödet förenlighet

- 45 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att gemenskapsinstitutionernas rättsakter presumeras vara giltiga (se i detta avseende domstolens dom av den 26 februari 1987 i mål 15/85, *Consortio Cooperative d'Abruzzo mot kommissionen*, REG 1987, s. 1005, punkt 10; svensk specialutgåva, volym 9, s. 29), och det ankommer på den som yrkar ogiltigförklaring att lägga fram sådan bevisning som kan sätta svarandeinstitutionens bedömningar i tvivelsmål.
- 46 Det följer dessutom av fast rättspraxis att kommissionen har ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av artikel 92.3 i fördraget. Då den skönsmässiga bedömningen inbegriper komplicerade ekonomiska och sociala bedömningar skall den rättsliga prövningen av ett sådant beslut endast avse en kontroll av att reglerna för förfarandet och för motiveringen har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade ställningstagandet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk. Det ankommer i synnerhet inte på förstainstansrätten att ersätta beslutsfattarens ekonomiska bedömningar med sina egna (förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, *British Airways m.fl. mot kommissionen*, REG 1998, s. II-2405, punkt 79).

- 47 I ett mål om ogiltigförklaring enligt artikel 173 i fördraget måste rättsaktens lagenlighet för övrigt bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs. I synnerhet skall kommissionens komplicerade bedömningar bedömas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde bedömningarna (se i detta avseende domen i det ovannämnda målet British Airways m.fl. mot kommissionen, punkt 81).
- 48 Det är mot bakgrund av ovannämnda principer som sökandens grunder och argument skall bedömas.

Invändningen om att riktlinjerna är rättsstridiga

- 49 Kneissl Dachstein har gjort gällande att riktlinjerna är rättsstridiga, eftersom de ger tillstånd till stöd som inte uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 92.3 c i fördraget. Genom att grunda sitt beslut på dessa riktlinjer har kommissionen således överträtt denna bestämmelse.
- 50 Kommissionen och intervenienterna har anfört att riktlinjerna innebär en konkretisering av hur den ovannämnda bestämmelsen skall tillämpas när det gäller undantag för stöd som annars skulle anses vara oförenliga, och att riktlinjerna aldrig har förklarats vara rättsstridiga av gemenskapsdomstolarna.

- 51 Förstainstansrätten erinrar om att riktlinjerna utgör anvisningar som definierar det handlingssätt kommissionen avser att följa. De får således inte skilja sig från bestämmelserna i artikel 92 i fördraget (se i detta avseende domstolens dom av den 24 februari 1987 i mål 310/85, Deufil mot kommissionen, REG 1987, s. 901, punkt 22).
- 52 Sökanden har inte förmått visa att kommissionen har grundat sig på enskildheter i riktlinjerna på ett sätt som innebär att artikel 92.3 c i fördraget har åsidosatts. Invändningen om rättsstridighet skall således ogillas, utan att det påverkar bedömningen av de grunder för ogiltigförklaring som anförts i förhållande till ovannämnda bestämmelse.

Den första grunden: Det felaktiga antagandet att HTM skulle försvinna från marknaden

- 53 Kneissl Dachstein har ifrågasatt beslutets hypotes att HTM:s försvinnande skulle ha skadliga effekter på marknadsstrukturen genom att en ännu smalare oligopolmarknad skapas. Även om det omtvistade omstruktureringsstödet (nedan kallat stödet) hade förbjudits, skulle HTM förmodligen ha övertagits helt och hållet av en investerare som inte var verksam på samma område.
- 54 Kommissionen har anfört att HTM efter en konkurs skulle ha övertagits av en konkurrent och inte av investerare utan samband med denna marknadssektor, och de återverkningar på marknadsstrukturen som angetts i beslutet skulle då ha blivit desamma.

- 55 Enligt HTM finns det ingenting som tyder på att det vore möjligt eller ens sannolikt att företagets verksamhet skulle tas över av företag utan samband med denna marknadssektor, inte ens efter en konkurs och utan tillskotten från AT.
- 56 Förstainstansrätten konstaterar att det av det sätt på vilket grunden framställts framgår att den vilar på antagandet, som inte styrkts, att HTM, för det fall tillstånd till stödet inte getts, inte skulle ha försvunnit som konkurrent skild från de andra ekonomiska aktörerna på marknaden, utan i stället under alla omständigheter skulle ha köpts upp av investerare utan samband med marknaden för vintersportutrustning. De yttranden som getts in av Kneissl Dachstein under undersökningsförfarandet visar tvärtom att detta bolag var mycket intresserat av att köpa upp HTM.
- 57 Det har således inte visats att kommissionen har begått ett uppenbart fel genom att anse att HTM, om tillstånd till stödet inte gavs, riskerade att försvinna från marknaden som oberoende tillverkare.
- 58 Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.

Den andra grunden: Åsidosättande av de allmänna villkor för tillstånd till stöd som avses i artikel 92.3 c i fördraget

- 59 Kneissl Dachstein har gjort gällande att stödet inte uppfyller de villkor som uppställs i artikel 92.3 c i fördraget, eftersom det gynnar ett enda företag och inte en näringsverksamhet. Stödet underlättar inte utvecklingen av en viss bestämd

region, eftersom HTM:s verksamhet är geografiskt spridd. Stödet saknar slutligen gemenskapsintresse, eftersom det lägger över de problem som är förknippade med tillverkning och försäljning av vintersportartiklar på andra företag och andra geografiska områden.

- 60 Förstainstansrätten slår för det första fast att kommissionen med rätta ansåg att HTM:s överlevnad kan bidra till en konkurrensmässig marknadsstruktur och att stödet därför inte kan anses gynna enbart ett enda företag.
- 61 För det andra framgår det av den särskiljande karaktären hos bindeordet ”eller” som används i artikel 92.3 c i fördraget att stöd kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden som är avsedda att underlätta utvecklingen av antingen vissa näringsverksamheter eller vissa regioner. Härav följer att tillstånd till ett stöd inte nödvändigtvis är betingat av regionala hänsyn.
- 62 För det tredje hör den invändning som rör stödets avsaknad av gemenskapsintresse samman med de andra invändningar som anförts mot stödet i sak.
- 63 Med förbehåll för de svar som kommer att ges på dessa övriga invändningar i sak, skall denna grund underkännas.

Den tredje grunden: Brist på samband mellan vissa kapitaltillskott och omstruktureringsplanen

- 64 Kneissl Dachstein har lagt kommissionen till last att den inte ansåg att det enda syftet med det ytterligare tillskottet om +/- 28 MECU som skedde den 30 september 1995 (se ovan punkt 10), när den första delutbetalningen om +/- 30 MECU redan hade skett i april 1995 (se ovan punkt 7), var att undvika HTM:s insolvens och att detta tillskott saknade samband med omstruktureringsplanen. Denna del av stödet är således förbjuden.
- 65 Enligt kommissionen, med stöd i sak av intervenienterna, har de omtvistade tillskotten kunnat ses som undsättningsstöd under den tid som gick åt för att utarbeta omstruktureringsplanen, och det nya element av stöd som följde av att det senare betecknades som kapitaltillskott godkändes på grundval av omstruktureringsplanen.
- 66 Förstainstansrätten konstaterar att de omtvistade tillskotten, såsom framgår av redogörelsen för sakomständigheter (se ovan punkterna 15 och 16), först godkändes som undsättningsstöd, oberoende av att de senare godkändes som omstruktureringsstöd. Det är med denna nya beteckning som dessa medel godkändes inom ramen för undersökningsförfarandet, under förutsättning att den omstruktureringsplan som godkändes genom beslutet genomfördes.
- 67 Härav följer att de omtvistade kapitaltillskotten skall anses ha samband med planen för HTM:s omstrukturering, oberoende av att de ursprungligen godkändes i egenskap av undsättningsstöd, vars lagenlighet inte är föremål för denna talan.

68 Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av den rimliga tidsfrist som tilldelats för att utarbeta omstruktureringsplanen

69 Kneissl Dachstein har anfört att det förhållandet att den tidsfrist om sex månader som i riktlinjerna anges som gräns för att utarbeta en omstruktureringsplan uppenbart har överskridits enbart i sig är tillräckligt för att vägra tillstånd till stödet.

70 Kommissionen anser, med stöd i sak av intervenienterna, att den tidsfrist på sex månader som vägledningsvis anges i riktlinjerna avser tillstånd till undsättningsstöd och inte omstruktureringsstöd. Även om en omstruktureringsplan normalt kan utformas inom sex månader, är detta dessutom beroende av omständigheterna i varje enskilt fall. I det aktuella fallet var det nödvändigt att göra komplexa bedömningar.

71 Förstainstansrätten anser att den av sökanden angivna tidsfristen om sex månader inte är tvingande och att den inte hänför sig till den fas som avser utarbetandet av omstruktureringsplanen som sådan. Den utgör i själva verket den tid som i riktlinjerna anges som nödvändig, räknat från utbetalningen av ett undsättningsstöd, för att bestämma de åtgärder som är nödvändiga för att få mottagarföretaget på fötter igen.

72 För övrigt framgår det inte av de sakomständigheter som redogjorts för ovan att tiden för att utarbeta den omstruktureringsplan som togs fram av Eliaschgruppen och godkändes genom beslutet var överdrivet lång mot bakgrund av ärendets komplexitet.

73 Talan kan således inte vinna bifall på denna grund.

Den femte grunden: Omstruktureringsplanens otillräcklighet

- 74 Kneissl Dachstein har för det första påstått att enbart den köpesumma som Eliasch-gruppen betalat för HTM — betydligt lägre än stödets belopp — inte var tillräcklig för att uppnå den minimiavkastning på investerat kapital som krävs enligt punkt 3.2.2 A andra stycket i riktlinjerna. Även för det fall Eliasch-gruppen sålde sina andelar i HTM skulle det belopp som då skulle betalas till AT inte utgöra en tillräcklig avkastning.
- 75 Kommissionen och intervenienterna har invänt att minimiavkastningen på investerat kapital inte skall ses mot bakgrund av stödet och givarna av stöd utan mot bakgrund av mottagarföretagets framtida ekonomiska utveckling och finansiella resultat.
- 76 Förstainstansrätten erinrar om, vilket uttryckligen framgår av punkt 3.2.2 A andra stycket i riktlinjerna, att omstruktureringsplanen för att uppfylla lönsamhetskriteriet skall göra det möjligt för företaget att täcka alla sina kostnader, inklusive avskrivningar och finansiella kostnader, och att uppvisa en minimiavkastning på investerat kapital så att företaget efter omstruktureringen inte längre behöver statens medverkan och kan konkurrera på marknaden av egen kraft.
- 77 Det villkor som avser en minimiavkastning på investerat kapital avser inte en skälig avkastning som AT kan förväntas få med anledning av de tillskott som gjorts utan ett återställande av mottagarföretagets konkurrenskraft på grundval av den omstruktureringsplan som godkänts. I annat fall skulle AT:s kapitaltillskott inte kunna kvalificeras som statligt stöd.

- 78 Sökandens argument grundar sig på ett felaktigt antagande och skall därför underkännas.
- 79 Kneissl Dachstein har för det andra anfört att kommissionen felaktigt har ansett att HTM åter skulle bli lönsamt på lång sikt. Enbart det förhållandet att en rörelsevinst uppnås, som hävdats av HTM, innebär inte att den "brytpunkt" som omnämns i beslutet har uppnåtts. Redan det förhållandet att saneringsåtgärderna endast delvis bestod i interna åtgärder visar att det redan då beslutet antogs stod klart att dessa åtgärder, mot bakgrund av förhållandena på marknaden, baserades på överdrivet optimistiska förutsägelser om marknadsutvecklingen. Även om kommissionen naturligtvis delvis har bestämt vilka åtgärder som HTM borde vidta, har den inte gjort en bedömning av dessa åtgärders specifika kostnader. I planen föreskrevs inte någon differentiering av tennisartiklarna trots att det i beslutet ansågs nödvändigt med en sådan för att tillverkarna skulle kunna behålla eller höja sina priser. I planen angavs inte heller hur finansieringen genom den börsintroduktion som kommissionen ansåg nödvändig skulle gå till.
- 80 Kommissionen och intervenienterna har invänt att Kneissl Dachstein inte har anfört något som visar att HTM:s livskraft efter omstruktureringen inte skulle kunna säkerställas.
- 81 HTM har anfört att det återigen kunde uppvisa rörelsevinst år 1996 tack vare den genomförda omstruktureringsplanen.
- 82 Förstainstansrätten konstaterar att sökandens argumentation i huvudsak utgörs av enkla påståenden och inte innehåller några uppgifter som visar att kommissionen uppenbart har misstagit sig när den ansett att HTM åter skulle bli lönsamt på lång sikt på grundval av den omstruktureringsplan som godkänts genom beslutet.

- 83 Sökanden har i synnerhet inte försökt att fastställa på vilket sätt kommissionens antaganden var överdrivet optimistiska, när det föreskrevs att HTM skulle avveckla olönsamma produktserier, att bolaget skulle återgå till sina grundläggande verksamheter och att kostnaderna för administration, tillverkning och distribution skulle minskas samt personalstyrkan skäras ned.
- 84 Tvärtemot vad Kneissl Dachstein har gjort gällande var inte kommissionen skyldig att för varje åtgärd som HTM skulle vidta beräkna den specifika kostnaden. Förutom att en precis utvärdering av de olika utgiftsposterna under alla omständigheter skulle vara osäker med hänsyn till den framtida karaktären hos de föreskrivna åtgärderna, har kommissionen inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning lagligt kunnat inskränka sig till en allmän värdering.
- 85 Sökanden kan inte åberopa att differentieringsåtgärder inte vidtagits beträffande tennisartiklar för att behålla eller höja priserna. I beslutet föreskrivs rent allmänt att HTM:s verksamhet skall koncentreras till innovativa och högteknologiska produkter och särskilt att tillverkning av tennisracketar skall ske med högteknologi, vilket bland annat skall göra det möjligt att höja försäljningspriserna.
- 86 Kommissionen kan slutligen inte lastas för att i beslutet inte ha preciserat på vilket sätt finansieringen skall ske genom den børsintroduktion som planeras till slutet av år 1999, det vill säga en mycket lång tid efter det att beslutet antogs. Kommissionen har inte gjort uppenbart fel genom att inskränka sig till att ange att ett nytt kapitaltillskott i princip skall ske och att detta skall genomföras i slutet av år 1999 och samtidigt överlåta åt bolaget att välja tidpunkt och det mot bakgrund av företagets utveckling lämpligaste tillvägagångssättet (öppen internationell nyemission eller liknande åtgärder).
- 87 Mot bakgrund av resonemanget ovan kan talan inte vinna bifall på någon del av denna grund.

Den sjätte grunden: Den kapacitetsminskning som föreskrivits för HTM är otillräcklig

- 88 Kneissl Dachstein har gjort gällande att den sysselsättningsgaranti som föreskrivs i köpeavtalet för en tid av tre år från och med avtalets slutande och som innebär att 50 procent av personalstyrkan, vid en produktionsanläggning till och med 80 procent, skall få vara kvar, visar att de kapacitetsminskningar som i beslutet föreskrivs beträffande marknaden för vintersportartiklar är otillräckliga, särskilt mot bakgrund av tillbakagången på marknaden för skidor och skidpjäxor åren 1992—1997.
- 89 Skyldigheten att bibehålla en sådan sysselsättningsgrad gör det exempelvis omöjligt att slutgiltigt avveckla viss tillverkningskapacitet. Dessutom skulle den minskning av kapaciteten med 87 procent inom gemenskapen beträffande tillverkning av skidpjäxor som HTM gjort gällande i sin interventionsinläga i realiteten innebära att tillverkningen omlokaliseras till Estland.
- 90 Det framgår slutligen klart av en artikel i *Salzburger Nachrichten* av den 2 februari 1998 att HTM har kunnat öka såväl sin försäljning av skidor som sin vinst på en världsmarknad som fortfarande är på tillbakagång.
- 91 Kommissionen, med stöd i sak av intervenienterna, har invänt att sökanden inte har visat på vilket sätt kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning av sakomständigheterna eller gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att i artikel 2 andra strecksatsen i beslutet föreskriva att den kapacitetsminskning som anges i omstruktureringsplanen oåterkalleligen skall genomföras.

- 92 Republiken Österrike har angett att klausulen om sysselsättningsgaranti endast rör tre av gruppens fabriker och anser att den minskning av personalen med 20 till 50 procent vid de tre österrikiska fabrikerna objektivt sett är betydande. För övrigt har HTM:s personal minskat från 2 700 till 2 000.
- 93 Förstainstansrätten anser på samma sätt som kommissionen att det inte går att likställa kapacitetsminskningen med minskningen av personal. Förhållandet mellan antalet anställda och tillverkningskapaciteten beror på ett flertal faktorer, i synnerhet på de produkter som tillverkas och den teknologi som används. Det erinras om att sysselsättningsgarantin, begränsad till tre av gruppens anläggningar och till tre år, inte hindrat stängningen av monteringsfabriken i Neusiedl. Omläggningen av tillverkningen av skidpjäxor till Estland, där arbetskraften är billig, har som huvudsakligt syfte att nedbringa tillverkningskostnaderna men utesluter på intet sätt kapacitetsminskningar.
- 94 Sökanden har inte anfört någon omständighet som visar att de kapacitetsminskningar som ålagts HTM på marknaderna för skidor, skidbindningar och skidpjäxor, som dock utgjorde ungefär 45 procent av HTM:s omsättning år 1994, var uppenbart otillräckliga.
- 95 Den statistik beträffande tillbakagången på marknaden för skidor och skidpjäxor som sökanden hänvisat till under det muntliga sammanträdet hänför sig till en period som tar sin början år 1992 och inte avslutas förrän år 1997. Denna statistik saknar därför helt bevisvärde, eftersom det i beslutet föreskrivs att kapacitetsminskningarna i huvudsak skall ske från och med omstruktureringens första år.
- 96 För att vederlägga påståendet beträffande HTM:s ökade skidförsäljning är det tillräckligt att konstatera, för det första, att det hänför sig till verksamhetsåret 1997 som ligger i tiden efter beslutets antagande och, för det andra, att det gäller

425 000 försålda par skidor vilket är en betydligt mindre säljvolym än de 596 000 par som såldes år 1995.

- 97 Kommissionen har slutligen med rätta inom ramen för sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning kunnat anse att ännu större kapacitetsminskningar hade kunnat innebära att HTM skulle få svårt att återfå sin livskraft, och bolagets närvaro på marknaden har ansetts nödvändig för att förhindra uppkomsten av en förstärkt oligopolsituation på marknaderna i fråga. Härvid skall hänsyn tas till att det i omstruktureringsplanen föreskrivs att försäljningen av golfutrustning skall upphöra och att affärsområdet sportkläder skall läggas ned.
- 98 Talan kan således inte vinna bifall på denna grund.

Den sjunde grunden: Stödets opropotionerliga karaktär

- 99 Denna grund kan delas upp i fem delar.

Den första delgrunden

- 100 Kneissl Dachstein har för det första ifrågasatt varför beslutet inte beaktat kapitaltillskottet på +/- 80 MECU och delägarlånet på +/- 45 MECU som AT beviljade HTM år 1993 (se ovan punkt 4).

— Upptagande till sakprövning

- 101 Kommissionen har, med stöd i sak av HTM, invänt att sökanden inte har rätt att anföra detta argument vid förstainstansrätten, eftersom sökanden inte åberopat detta under undersökningsförfarandet. Kommissionen har i detta avseende åberopat principen om strikt överensstämmelse mellan de grunder som anförs i det administrativa förfarandet respektive i ansökan genom vilken talan har anhänggjorts.
- 102 Förstainstansrätten anser att sökanden inte skulle ha kunnat åberopa faktiska omständigheter som kommissionen inte har känt till och som sökanden inte har upplyst kommissionen om under undersökningsförfarandet (se i detta avseende domstolens dom i de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 31, och förstainstansrättens dom av den 25 mars 1999 i mål T-37/97, *Forges de Clabecq* mot kommissionen, REG 1999, s. II-859, punkt 93). Det finns däremot inget som hindrar att den berörde mot det slutgiltiga beslutet anför en rättslig grund som den inte har anfört under det administrativa förfarandet (se i detta avseende domen i det ovannämnda målet *Forges de Clabecq* mot kommissionen, punkt 93).
- 103 Kommissionens uppfattning vilar i själva verket på det felaktiga antagandet att undersökningsförfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget utgör ett administrativt förfarande riktat mot en slutlig rättsakt, medan syftet med förfarandet tvärtom är att göra det möjligt för kommissionen att fullständigt informera sig om samtliga faktiska omständigheter i ärendet innan den fattar sitt beslut (se i detta avseende domen i det ovannämnda målet *British Airways m.fl. mot kommissionen*, punkt 58).
- 104 Det framgår för övrigt av en bilaga till Kneissl Dachsteins skriftliga yttrande över HTM:s interventionsinlägga att bolaget faktiskt under undersökningsförfarandet påtalat att AT år 1993 hade gett HTM ett kapitaltillskott på +/- 80 MECU (se ovan punkt 4) i syfte att minska HTM:s skuldbörda.

- 105 Kommissionens invändning om rättegångshinder mot den första delgrunden skall därför ogillas.

— Prövning i sak

- 106 Kneissl Dachstein har kritiserat kommissionen för att den i sin undersökning av stödets proportionalitet inte tagit upp de stöd på +/- 80 MECU respektive +/- 45 MECU som AT beviljade HTM år 1993 (se ovan punkt 4). Även om artikel 92 i fördraget inte var tillämplig före Republiken Österrikes anslutning till Europeiska gemenskaperna den 1 januari 1995, åsidosatte kommissionen ändå det förbud mot stöd som föreskrivs i artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT) och i artikel 23.1 iii i frihandelsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Österrike (EGT L 300, 1972, s. 2, nedan kallat frihandelsavtalet). Det sammanlagda beloppet av stöd som betalats till HTM är därför oproportionerligt.
- 107 Subsidiärt har sökanden gjort gällande att kommissionen, om den hade beaktat samtliga utbetalningar, skulle ha kommit till den slutsatsen att ett redan existerande stödprogram i den mening som avses i artikel 93 i fördraget var för handen. Enbart det förhållandet att det undersökningsförfarande som föreskrivs i denna bestämmelse inte har iakttagits är i sig tillräckligt för att beslutet skall förklaras ogiltigt.
- 108 Kommissionen och intervenienterna har i sak invänt att varken artikel 92 i fördraget — som inte var tillämplig vid tidpunkten i fråga — eller bestämmelserna i GATT och frihandelsavtalet innebar en skyldighet för kommissionen att inleda de föreskrivna förfarandena beträffande utbetalningarna år 1993 eller att

beakta dessa. Även om det antogs att utbetalningarna år 1993 kunde kvalificeras som stöd var de att anse som redan befintliga stöd och omfattas i denna egenskap inte av det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i fördraget utan av det förfarande som anges i första punkten i denna bestämmelse.

- 109 Förstainstansrätten konstaterar att, vid den tidpunkt då kommissionen inledde det omtvistade undersökningsförfarandet (se ovan punkt 15), artikel VI i GATT och artikel 23.1 iii i frihandelsavtalet inte längre kunde utgöra den rättsliga grunden för att bedöma huruvida de kapitaltillskott som AT beviljat HTM var förenliga med den gemensamma marknaden. För övrigt saknar artikel VI i GATT, om antidumpnings- och utjämningsstullar, relevans och artikel 23.1 iii i frihandelsavtalet öppnar endast en möjlighet för de avtalslutande parterna att ingripa mot offentliga stöd. Kommissionen har därför inte kunnat åsidosätta dessa två bestämmelser.
- 110 Sökanden kan för övrigt inte göra gällande att samtliga stöd som betalats ut år 1993 och år 1995 utgör ett redan befintligt stödprogram, eftersom de kapitaltillskott som AT beviljat HTM inte härrör från nationella bestämmelser med allmän tillämpning.
- 111 För övrigt kan sökanden inte framgångsrikt hävda att stödbeloppet är oproportionerligt av det skälet att kommissionen inte beaktat de utbetalningar som skett år 1993. Vid sin proportionalitetsbedömning kunde kommissionen nämligen endast beakta de kapitaltillskott som nämndes i omstruktureringsplanen och för vilken de var ett nödvändigt motvärde och stöd.

- 112 Den tid som förflutit mellan utbetalningarna år 1993 och de kapitaltillskott som beviljades från och med april 1995 (se ovan punkt 7), och som godkänts genom beslutet, gör för övrigt att dessa inte kan ingå i en och samma bedömning av HTM:s ekonomiska situation inom ramen för undersökningsförfarandet.
- 113 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på den första delgrunden.

Den andra delgrunden

- 114 Kneissl Dachstein har gjort gällande att HTM trots kapitaltillskotten år 1993 har kunnat överföra förluster och därigenom skattemässigt erhållit ytterligare fördelar. Enligt punkt 3.2.2 C i riktlinjerna skall emellertid varje skattekredit som är knuten till förluster avskrivnas när ett stöd används för att återbetala en skuld som härrör från tidigare förluster.
- 115 Kommissionen har invänt att en överföring av förluster endast är otillåten när den beror på stöd. I det aktuella fallet är det redan nu uteslutet att de två omtvistade tillskotten utgör stöd, och även för det fall det skulle röra sig om ett stöd skall hänsyn inte tas härtill.
- 116 Förstainstansrätten kan begränsa sig till att konstatera att HTM i sitt svar på en av de frågor rätten ställt har påstått, utan att bli motsagd på denna punkt, att

bolaget på grund av otillräckliga skattepliktiga vinster under alla omständigheter för verksamhetsåren 1994—1997 inte har kunnat utnyttja denna överföring av förluster som hänför sig till budgetåret 1993.

- 117 Den andra delgrunden saknar stöd i sakomständigheter och skall därför underkännas.

Den tredje delgrunden

- 118 Kneissl Dachstein har anfört att olagligt stöd har getts genom att delägarlånet på +/- 45 MECU (se ovan punkterna 4 och 7) som AT beviljade HTM år 1993 omvandlades till eget kapital i april 1995. Kneissl Dachstein har i detta avseende av HTM:s balansräkningar dragit slutsatsen att denna transaktion var ett lån som, trots att det inte var privilegierat, utgjorde en skuld för låntagaren. Förutom i ett fall av konkurs, en hypotes som är irrelevant i det aktuella fallet, har borgenären en rätt till återbetalning av sin fordran. HTM:s skuld avskrevs först när lånet omvandlades till eget kapital. Avskrivningen av återbetalningsskyldigheten innebar emellertid, även om den var villkorad, att medel överfördes från AT till förmån för HTM.
- 119 Förstainstansrätten anser att delägarlånet, för det fall det skall kvalificeras som statligt stöd, från början och oberoende av hur det betecknats i HTM:s räkenskaper har utgjort ett icke privilegierat lån avsett att ersätta bolagets eget kapital. På grund av HTM:s allvarliga skuldsättning när lånet formellt omvandlades till eget kapital, var det i realiteten uteslutet att lånet skulle återbetalas och lånet kan därför inte ses som HTM:s skuld till AT, som när den eftergavs skulle ha utgjort en ytterligare faktisk förmån.

- 120 Omvandlingen av lånet till eget kapital, som innebar att AT avstod från återbetalning av en icke indrivningsbar fordran, gav inte i sig en ekonomisk fördel för HTM på AT:s bekostnad i form av överföring av offentliga medel.
- 121 Kommissionen har därför inte gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att vid bedömningen av stödets proportionalitet anse att denna omvandling av lånet inte utgjorde ett statligt stöd.
- 122 Talan kan därför inte vinna bifall på den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden

- 123 Kneissl Dachstein har anfört att stödet *de facto* finansierar hela omstruktureringssprogrammet, och att förvärvaren av HTM endast behöver återbetala gamla skulder. En privat aktieägare skulle som säljare ha krävt att Eliasch-gruppen tog mycket större risker och att dess insats var betydligt högre. Kommissionen har inte fastställt något samband mellan investerarnas insats, kostnaderna för omstruktureringen och, slutligen, stödets belopp.
- 124 Kommissionen, med stöd i sak av intervenienterna, anser att stödet fastställdes till det belopp som var nödvändigt för att återställa HTM:s ekonomiska livskraft, att det åtföljdes av en betydande kapacitetsminskning och att HTM var tvunget att gå med på att som en följd därav göra andra ansträngningar för att en ekonomisk sanering skulle komma till stånd.

- 125 Förstainstansrätten konstaterar att de direkta kostnaderna för omstruktureringen, som av kommissionen beräknats till +/- 127 MECU i punkt 8.2 i beslutet, endast utgör en del av de totala kostnaderna för HTM:s omstrukturering som anges i punkt 8.3 i detta beslut.
- 126 Kommissionen har som svar på rättens frågor angett, för det första, att till de direkta kostnaderna för omstruktureringen skall läggas andra utgiftsposter som har samband med HTM:s finansiella omstrukturering, exempelvis investeringar i samband med rationalisering, återbetalning av skulder och omläggning av lån.
- 127 Kommissionen har för det andra anfört att den totala kostnaden för omstruktureringen finansieras genom fyra olika källor, nämligen kapitaltillskottet från Eliasch-gruppen på +/- 22 MECU (se ovan punkt 11), bankernas delvisa avstående från fordringar och ränteskulder till ett belopp av 47 MECU (se ovan punkt 14), stödet (+/- 118 MECU) (se ovan punkt 20) och slutligen HTM:s eget bidrag taget från det egna kapitalet och beräknat till 36 procent av den totala kostnaden för omstruktureringen.
- 128 Härav följer att den totala kostnaden för omstruktureringen uppgår till mer än 290 MECU och att stödbeloppet är mindre än hälften av detta belopp.
- 129 Den fjärde delgrunden baseras på felaktiga antaganden beträffande sakförhållanden och talan kan inte vinna bifall på denna delgrund.

Den femte delgrunden

- 130 Kneissl Dachstein har anfört att en överlåtelse av HTM skulle ha inbringat ett högre belopp — ett syfte som en privat investerare skulle ha eftersträvat — om denna överlåtelse inte varit förknippad med sysselsättningsgarantier. Beslutet är därför ett uttryck för maktmissbruk, eftersom det därigenom ges tillstånd till ett stöd som av sysselsättningspolitiska skäl överskrider det belopp som är absolut nödvändigt. Frågan borde ha ställts huruvida den billigaste lösningen, och därmed den tillåtna, inte hade varit att stänga eller upphöra med all verksamhet.
- 131 Förstainstansrätten erinrar för det första om att en privat investerares beteende utgör kriteriet för att bestämma om det föreligger ett statligt stöd, men det saknar helt relevans när det gäller att bedöma proportionaliteten.
- 132 För det andra konstaterar rätten att, vilket framgår av beslutstexten, klausulen om sysselsättningsgaranti endast avser tre av HTM:s fabriker, den är begränsad i tiden och den medger personalminskningar med 20 till 50 procent av styrkan vid dessa anläggningar. Sökanden beaktar under alla omständigheter inte det förhållandet att HTM skulle ha tvingats att betala ytterligare belopp i avgångsvederlag om personalminskningarna hade skett mer omfattande.
- 133 I tredje och sista hand erinrar förstainstansrätten om att kommissionen inte har förfarit uppenbart felaktigt genom att anse att det skulle ha blivit svårare att bibehålla en konkurrensmässig marknadsstruktur om HTM försvann från marknaden. Frågan huruvida den minst kostsamma lösningen hade varit att stänga eller upphöra med verksamheten vid samtliga HTM:s anläggningar saknar därför relevans.

134 Härav följer att den femte delgrunden skall underkännas.

135 Talan kan således inte vinna bifall på denna grund.

136 Av vad ovan anförts följer sammantaget att talan skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

137 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och intervenienten HTM har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta de rättegångskostnader som de har förorsakats. Eftersom sökanden har tappat målet, skall deras yrkande bifallas.

138 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater och institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Av detta följer att Republiken Österrike skall bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta de rättegångskostnader som kommissionen och intervenienten Head Tyrolia Mares har förorsakats.
- 3) Republiken Österrike skall bära sin rättegångskostnad.

Potocki

Lenaerts

Bellamy

Azizi

Meij

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 oktober 1999.

H. Jung

A. Potocki

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehåll

Tillämpliga bestämmelser	II - 2887
Bakgrund till tvisten	II - 2888
Förfarandet vid förstainstansrätten	II - 2896
Parternas yrkanden	II - 2897
Upptagande till sakprövning	II - 2899
Prövning i sak	II - 2900
Räckvidden av förstainstansrättens legalitetskontroll beträffande det omtvistade omstruktureringsstödet förenlighet	II - 2900
Invändningen om att riktlinjerna är rättsstridiga	II - 2901
Den första grunden: Det felaktiga antagandet att HTM skulle försvinna från marknaden	II - 2902
Den andra grunden: Åsidosättande av de allmänna villkor för tillstånd till stöd som avses i artikel 92.3 c i fördraget	II - 2903
Den tredje grunden: Brist på samband mellan vissa kapitaltillskott och omstruktureringsplanen	II - 2905
Den fjärde grunden: Åsidosättande av den rimliga tidsfrist som tilldelats för att utarbeta omstruktureringsplanen	II - 2906
Den femte grunden: Omstruktureringsplanens otillräcklighet	II - 2907
Den sjätte grunden: Den kapacitetsminskning som föreskrivits för HTM är otillräcklig	II - 2910
Den sjunde grunden: Stödets opropotionerliga karaktär	II - 2912
Den första delgrunden	II - 2912
— Upptagande till sakprövning	II - 2913
— Prövning i sak	II - 2914
Den andra delgrunden	II - 2916
Den tredje delgrunden	II - 2917
Den fjärde delgrunden	II - 2918
Den femte delgrunden	II - 2920
Rättegångskostnader	II - 2921